

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurs del Rector de la Universitat de
València en l'Acte de Lliurament de la
Medalla de la Universitat a la
Dra. Celia Amorós**

València, 10 de març de 2017

Senyores i senyors,

Benvingudes i benvinguts a la Universitat de València, Estudi General que, des de que va ser fundada a la fi del segle quinzè, conrea els sabers, els difon i contribueix al lliure intercanvi d'idees al si de la societat, obrint les seues portes als debats sobre els temes més rellevants i actuals.

Així, com exemple, aquest Paranimf acollí la conferència de la Dra. Herrera 'Lo romàntico es político', en el marc dels actes del Dia de les Dones celebrats a la Universitat de València.

El progrés de la societat forma part de l'esperit fundacional d'una universitat d'origen ciutadà com és la nostra. Perquè la Universitat com a institució, les universitats públiques, s'han situat sempre a l'avantguarda de la societat, tractant de donar resposta a les grans qüestions, necessitats i reptes de les seues estructures socials, com és la lluita per la igualtat.

Hui és moment de recordar com la Universitat de València va ser una de les institucions pioneres en la incorporació de les dones a l'activitat docent, amb l'exemple de la professora Olimpia Arozena, llicenciada i doctora per la nostra Universitat, professora de la nostra històrica Facultat de Filosofia i Lletres, membre del laboratori d'arqueologia de la Universitat de València. Testimoniant la seua memòria, el retrat de

la Dra. Arozena s'ha incorporat a aquest Paranimf, essent la primera dona que s'uneix a la galeria de personalitats acadèmiques que ens envolten.

Olimpia Aroneza, dona precursora en aquest àmbit, primera professora dona de la nostra Universitat, seguint estels oberts per precursoras com Ascensión Chirivella i Pilar Alcón primeres dones llicenciades per la Universitat de València, en Filosofia i Lletres i en Medicina, respectivament, l'any 1915, com posa en relleu el treball 'El acceso de las mujeres a la Universitat de València (1910-1960)' encarregat per la Unitat d'Igualtat de la Universitat a la Dra. Sánchez Durá amb l'objectiu de 'recuperar la presència femenina, poc coneguda quan no totalment invisibilitzada'.

Tallades aquestes primeres passes de les precursoras amb la foscor que suposà la dictadura franquista acabant amb unes joves democràcia i llibertats assolides al llarg de la Segona República, aplicant una depuració ideològica i la imposició de rols socials, la Universitat Pública ha contribuït, des del restabliment democràtic, a la incorporació de la dona, tant a l'ensenyament com a la investigació i, per suposat, a la vida pública. Una tasca que no ha estat exempta de dificultats, i que podem dir que, a data de hui, encara estem lluny d'assolir plenament.

La important contribució a aquesta transformació social realitzada des de l'àmbit universitari no ha estat encara, per recent, suficientment coneguda i, per descomptat, tampoc ha estat degudament reconeguda.

A l'igual que les primeres dones universitàries a les primeries del segle XX, en la segona meitat del passat segle s'inicià un increment progressiu de la incorporació de les dones a la Universitat Pública, essent un magnífic exemple la trajectòria de la Doctora Celia Amorós, que recorregué tots els nivells de la carrera universitària, de professora no numerària a catedràtica d'universitat.

Una trajectòria acadèmica brillant, que combinà l'exercici de la docència amb una investigació precursora, necessària per a la comprensió de la societat del seu temps, acuradament divulgada a través d'obres premiades però, principalment, una obra coherent i original d'una persona honesta i compromesa, com esplèndidament ha posat en relleu la professora Ester Barberá en la seua laudatio.

Moltíssimes gràcies benvolguda doctora Barberá per la vostra tasca que evidencia, d'una banda, el profund coneixement que teniu de l'obra de la doctora Celia Amorós, exemple del vostre saber en aquest camp, però, també, l'estima personal que professeu a una dona que no és tan sols un referent per a totes les dones: ho és per a la societat en el seu conjunt.

La recent instauració per part de la Diputació de València dels Premis Celia Amorós contra la violència de gènere és un exemple d'aquest reconeixement a una generació de dones compromeses, implicades en el canvi social. I em permetran que recorde a la nostra estimada Olga Quiñones, professora que va ser d'aquesta casa. En el seu record la Universitat instaurà el premi que porta el seu nom per incorporar la igualtat de gènere en la docència i recerca, i el Premi Olimpia Arozena

per fomentar el valor de la igualtat en la docència, ambdós guardons gestionats des de la Unitat d'Igualtat.

Unitat que, en aquesta Universitat, vol contribuir a eliminar les fonts de la desigualtat entre homes i dones, impulsant un canvi social a través de mesures de conscienciació i formació derivades de polítiques de caràcter transversal, com l'Institut Universitari d'Estudis de la Dona realitza des de l'àmbit de la recerca.

Els estudis feministes són part necessària de la investigació universitària, imprescindibles en la comprensió de les desigualtats i en la lluita contra aquestes, com s'ha posat de relleu en el Manifest que, amb motiu del 8 de març, han subscrit la 'Red de Unidades de Igualdad de Género para la Excelencia Universitaria' i llegit pel Vicerector de Cultura i Polítiques d'Igualtat, professor Antonio Ariño, el passat 7 de març a aquest Paranimf.

Ho són i ho continuaran essent i seran cada cop més necessaris en una societat com la contemporània, que ha experimentat uns increments, gravíssims, en les taxes de desigualtat socioeconòmica com a conseqüència de determinades polítiques aplicades al llarg d'aquesta època de profunda crisi econòmica, financera i fiscal.

Crisis de fondes implicacions socials que han evidenciat també la seua asimetria de gènere, aprofundint les bretxes socials, mentre que en el mercat laboral s'ha incrementat la desigualtat salarial en temps de treball precari. Com ha evidenciat un recent informe municipal, a la ciutat de València això suposa per a les dones major precarització, dependència i temporalitat.

Senyores i senyors, hem d'evitar fer passes enrere en igualtat quan encara queda un llarg camí per recórrer. A aquesta realitat a què em referia hem d'afegir les dramàtiques xifres de violència de gènere així com d'assetjament, especialment en temps de l'omnipresència de les tecnologies de la informació i la comunicació, darrere dels quals es troba una problemàtica de grans dimensions que ha de ser profundament analitzada i front a la qual cal exigir accions polítiques que suposen la fi d'aquestes conductes delictives i socialment rebutjables que ha condemnat fermament, i en reiterades ocasions, aquesta Universitat.

La medalla de la Universitat de València és una distinció honorífica, la més alta de les distincions, que aquesta històrica institució lliura per raó dels mèrits o rellevants serveis prestats a la Universitat.

Hui, en aquest acte, la Universitat ha lliurat la seua Medalla a la doctora Celia Amorós, una figura rellevant del pensament feminista contemporani, una autèntica universitària per la seua tasca docent, investigadora i de divulgació que l'han convertida en una reputada assagista que ha exercit el seu activisme en favor de la igualtat per a construir una societat millor.

Moltes gràcies doctora Amorós pel vostre compromís social. La Universitat de València s'honora d'haver comptat amb el seu magisteri, tot i reconeguent els rellevants mèrits que concorren en qui és una destacada egressada d'aquesta Universitat.

Una Universitat que cada any renova el seu esperit fundacional: estar al servei de la ciutadania per construir la societat del futur; més diversa, més culta, millor formada, més justa, democràtica, participativa i igualitària

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT D VALÈNCIA